

[Uwe Jensen.]

tet er kun udnyttet til 75 pct., så det er skam ikke nye produktionsbygninger, der er behov for. Det er slet ikke tilskud af denne art, erhvervslivet ønsker, men derimod en fornuftig økonomisk politik.

Alene af denne grund kan vi ikke gå ind for dette lovforslag. Der er en hel masse uafklarede spørgsmål, som under udvalgsarbejdet må klarlægges, og derfor vil vi som altid gå ind i et grundigt og sagligt udvalgsarbejde.

Svend Erik Hovmand (V):

Venstre har fortsat den principielle opfattelse, at en omkostningsdæmpende politik er det bedste værn mod arbejdsløsheden. Jo mere vi letter erhvervslivets byrder, jo større eksport og jo mere beskæftigelse skaber vi både på kortere og på længere sigt.

En politik, der den ene dag øger omkostningerne for de fleste gennem nye afgifter og derefter den næste dag giver tilskud til de få, mener vi ikke bidrager til en hensigtsmæssig og slet ikke til en langsigtet løsning af vores beskæftigelsesmæssige og valutariske problemer. I går gennemførte folketinget mod venstres stemmer en række afgiftslove, der tilsammen øgede erhvervslivets omkostninger med flere hundrede millioner kroner. I dag foreslår boligministeren med dette lovforslag, at man anvender næsten 500 af disse afgiftsmillioner til forskellige former for tilskud inden for byggesektoren. Jeg skal ikke kunne sige, om man virkelig får skabt arbejde til disse 15.000 mand om året i knap 2 år, som der er tale om i lovforslaget, men jeg har stærk grund til at tvivle på det. Og jeg føler mig overbevist om, at selv ministeren vil medgive mig, at der ikke i større omfang bliver tale om nogen varig beskæftigelse, og at disse tilskudsordninger næppe vil give anledning til nyansættelser i væsentligt omfang. For de fleste håndværksmestre vil der først og fremmest være tale om at sikre beskæftigelsen i en lidt længere periode for de medarbejdere, der allerede er ansat.

Men selv om venstre principielt mener, at denne tilskuds politik er forkert, betyder det ikke, at vi totalt afviser at gå ind i en saglig drøftelse med henblik på at søge en forbedring af det resultat, som forligspartierne foreløbig er nået frem til. En sådan forbedring må efter vor opfattelse ske ved at øge de aktive investeringer i erhvervslivet, som kan give basis for en

varig forbedring af vores beskæftigelsessituation på bekostning af de passive og kortvarige investeringer i reparation og vedligeholdelse.

Ser vi på fordelingen af de i alt 490 mill. kr., som denne tilskudslovgivning indeholder, er det kun de 190 mill. kr., der tænkes anvendt til erhvervsinvesteringer, mens de resterende 300 mill. kr. skal gå til reparation, vedligeholdelse og energibesparende foranstaltninger i boligsektoren. Venstre afviser ikke, at den del af boligtilskuddene, som drejer sig om begrænsninger af energiforbruget, kan have en vis værdi, men vi er ikke i tvivl om, at mange af disse penge, navnlig dem, der alene går til reparation og vedligeholdelse, ville være langt bedre anvendt ved investeringer i erhvervslivet. Den øjeblikkelige beskæftigelsesmæssige effekt ville være den samme, men på bare lidt længere sigt ville disse erhvervsinvesteringer have en yderligere beskæftigelsesfremmende følgerkning, samtidig med at de ville øge vores valutaintjening.

Hertil kommer, at vi med fortsatte tilskudsmuligheder i boligsektoren mister den effekt, som ligger i, at den enkelte boligejer sætter ting i gang, han ellers ikke ville have sat i gang. Nu venter han blot på, at der kommer en ny tilskudslov, inden han går i gang med de forbedringer, som han vil gå i gang med.

Endelig mener jeg, der er behov for en nytænkning også på andre områder end de her nævnte. Hvis man endelig vil gå ind i denne form for tilskuds politik, mener jeg i høj grad, vi burde se på disse problemer ud fra en anden synsvinkel. Det, jeg tænker på, er først og fremmest spørgsmålet om at animere til produktionsfremmende og ressourcebesparende investeringer i erhvervslivet.

Der er en lang række tekniske detaljer i lovforslaget, som vi vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Eksempelvis tror vi på, at dette, at man har to forskellige boligtilskudsordninger med to forskellige love som baggrund, vil give et administrativt besvær i kommunerne. Vi mener også, at det vil være vanskeligt at administrere og vanskeligt at undgå den konkurrenceforvriddning, som vil følge af det hensyn, man forsøger at tage til den lokale beskæftigelsessituation, som hr. Grünbaum før var inde på.

Venstre vil altså forbeholde sig sin endelige stilling til dette lovforslag, indtil vi ser resultat af udvalgsarbejdet, og indtil vi får en nær-